

Πρώτη Ιερατική Σύναξη Κατηχητικής περιόδου 2025 - 2026 στη Μητρόπολη Ελευθερουπόλεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως

Τη Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου 2025 πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Ελευθερουπόλεως «Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος» η πρώτη μηνιαία Ιερατική Σύναξη των κληρικών για τη νέα κατηχητική περίοδο 2025-2026. Στην αρχή τελέσθηκε ο καθιερωμένος Αγιασμός από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο, ο οποίος ευχήθηκε σε όλους καλή και καρποφόρα εκκλησιαστική χρονιά.

Κεντρικός ομιλητής της Συνάξεως ήταν ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Χρυσόστομος, ο οποίος αφού καλωσόρισε τους ιερείς, παρουσίασε το γενικό θέμα που θα απασχολήσει το σύνολο των φετινών συναντήσεων: «Ο ιερέυς ενώπιον των κοινωνικών προβλημάτων της εποχής του». Στην αρχή της ομιλίας του τόνισε στους κληρικούς ότι οι Ιερατικές Συνάξεις δεν είναι νεωτερισμός, αλλά θεσμός με αποστολικές ρίζες και πολύτιμη ευκαιρία πνευματικού στηρίγματος και

ποιμαντικού διαλόγου. Με αναφορά στις Πράξεις των Αποστόλων, υπέμνησε πως ο πρώτος τέτοιος κύκλος συνάξεων είχε επικεφαλής τον ίδιο τον Απόστολο Παύλο, υπενθυμίζοντας τον αποστολικό χαρακτήρα του σύγχρονου ιερατικού έργου.

Εκκινώντας από την Παλαιά Διαθήκη, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε τη φροντίδα του Θεού για τη λατρεία «κατ' ευρέπειαν», με λεπτομερείς οδηγίες για τον Ναό και τη διακονία. Από αυτό αντλείται η διαρκής υποχρέωση προσοχής στις επιλογές που αφορούν τον ιερό χώρο, τα άμφια, τα ιερά σκεύη, τον στολισμό. Επεσήμανε ότι οτιδήποτε εισάγεται στον Ναό πρέπει να επιλέγεται με σύνεση και σεβασμό στο μυστήριο της λατρείας, αποφεύγοντας ακατάλληλες παραστάσεις και επιδεικτικά στοιχεία που δεν συνάδουν με τον χαρακτήρα του αγίου θυσιαστηρίου.

Με αφετηρία πατερικά και βιβλικά χωρία, επεξέτεινε την ομιλία στην ουσία της ιερατικής ευθύνης ότι ο ποιμένας δεν περιορίζεται στα λειτουργικά καθήκοντα, αλλά εξέρχεται προς τον λαό του Θεού, αναζητώντας τα «χαμένα πρόβατα», παρηγορώντας τους θλιμμένους, προσεγγίζοντας ασθενείς, νέους και δοκιμαζομένους. Θύμιζε το παράδειγμα παλαιών ιερέων που βρίσκονταν καθημερινά κοντά στους ανθρώπους, άκουγαν τα ερωτήματα και τις αγωνίες τους και συνόδευαν την κοινότητα με διάκριση και αγάπη. Η ποιμαντική, τόνισε, είναι διακονία εξωστρέφειας, και το επιτραχήλιο θυμίζει τις ψυχές που μας εμπιστεύθηκε ο Θεός.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στα κοινωνικά ζητήματα της εποχής, ξεκινώντας από την οικονομική δυσπραγία πολλών οικογενειών. Προέτρεψε τους κληρικούς να προσφέρουν όπου μπορούν άμεση, προσωπική βοήθεια, χωρίς να επαναπαύονται μόνο σε τυπικές παραπομπές στα φιλόπτωχα ταμεία. Υπενθύμισε ότι η φιλανθρωπία δεν εξαντλείται σε λόγια συμπάθειας αλλά συνοδεύει την πνευματική στήριξη με έμπρακτη αγάπη, κατά το «δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε».

Στη συνέχεια, ανέπτυξε με έμφαση το ζήτημα της παιδείας. Διαπίστωσε την αδυναμία του σχολείου να καλύψει επαρκώς τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών, γεγονός που τα οδηγεί σε εκτεταμένη προσφυγή στα φροντιστήρια, και εξέφρασε αγωνία για την ατονία της θρησκευτικής αγωγής και της επαφής των νέων με την Εκκλησία. Κάλεσε τους ιερείς να μην ολιγωρούν στην κατήχηση, ακόμη κι αν οι ομάδες των νέων είναι ολιγομελείς: ακόμη και «πέντε-δέκα» παιδιά αξίζουν επιμελημένη φροντίδα, διότι η γνώση της πίστεως αποτελεί, ζήτημα ζωής και θανάτου, για τον νέο που θα βρεθεί σε κρίσιμες καμπές της ζωής.

Στο πλαίσιο αυτό, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς και στο δημογραφικό πρόβλημα. Τόνισε την ανάγκη στήριξης της οικογένειας και του γάμου, προβάλλοντας το εκκλησιαστικό ήθος της ευτεκνίας, όχι ως ψυχρό αριθμό

γεννήσεων, αλλά ως ποιότητα ανατροφής καλών παιδιών. Επαινώντας πρωτοβουλίες που ενισχύουν έμπρακτα τις πολύτεκνες οικογένειες, ενθάρρυνε πατρικό λόγο προς τα νέα ζευγάρια για τη στερέωση της σχέσης τους στο μυστήριο του γάμου. Υπενθύμισε ότι ο λόγος του κληρικού, όταν συνοδεύεται από αγάπη, διάκριση και σταθερή παρουσία, μπορεί να καρποφορήσει σε μια κοινωνία που δοκιμάζεται.

Κλείνοντας, ο οικείος Ποιμενάρχης προέτρεψε όλους σε περισσότερη εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού και σε πιστή συνέπεια στο αποστολικό έργο, να είμαστε πιο κοντά στον άνθρωπο, στις αγωνίες, στη μοναξιά και στη στενοχώρια του, προσφέροντας την παρηγοριά του Ευαγγελίου μαζί με πρακτική στήριξη. Τέλος ευχήθηκε οι φετινές Ιερατικές Συνάξεις, με θέματα που απασχολούν την κοινωνία μας, να αποδειχθούν γόνιμες και καρποφόρες για όλους.

Μετά την ομιλία ακολούθησε συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων επί του θέματος, ενώ στο τέλος πραγματοποιήθηκε ενημέρωση για τρέχοντα διοικητικά ζητήματα της Μητροπόλεως.

